

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
סבר לה כהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא: אחת עשרה מעלות שנו כאן שש ראשונות בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש, אחרונות - לקודש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש.	[רב נחמן אמר רבה בר אבוא:]									■	◇
מאי איכא בין דרבא לדרבי אילא?										^	
איכא בינייהו סל וגרונתני שמילאן כלים והטבילן.										!	◇
למאן דאמר משום חציצה - איכא, למאן דאמר משום גזירה שמא יטביל מחטין וצינוריות בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד - סל וגרונתני שאין בפיהן כשפופרת הנוד ליכא										!	
ואזדא רבא לטעמיה										■	
סל וגרונתני שמילאן כלים והטבילן - טהורין, ומקוה שחלקו בסל וגרונתני - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, דהא ארעא כולה חלחולי מחלחלא, ובעינן דאיכא ארבעים סאה במקום אחד.	דאמר רבא:									■	■
והני מילי - בכלי טהור, אבל בכלי טמא - מיגו דסלקא טבילה לכוליה גופיה דמנא - סלקא להו נמי לכלים דאית ביה.										■	◇
כלים שמילאן כלים והטבילן - הרי אלו טהורין, ואם לא טבל, מים המעורבים - עד שיהיו מעורבין כשפופרת הנוד.	דתנן:									■	■
מאי קאמר ואם לא טביל?										^	■
הכי קאמר: ואם אינו צריך להטבילו, ומים המעורבין - עד שיהיו מעורבין כשפופרת הנוד.										!	■
והא דרבא ודרבי אילא תנאי היא.										■	◇
סל וגרונתני שמילאן כלים והטבילן, בין לקודש בין לתרומה - טהורין	דתנאי: [ת"ק]									◆	■
לתרומה אבל לא לקודש.	אבא שאול:									◆	■
אי הכי תרומה נמי										ז	◇
למאן קאמרין - חברים, חברים מידע ידעין										!	◇
אי הכי קודש נמי										ז	
חזי ליה עם הארץ ואזיל מטביל										!	
תרומה נמי חזי ליה עם הארץ ואזיל מטביל										ז	
לא מקבלינן מינייהו.										!	
קודש נמי לא נקביל מינייהו										ז	◇
הויא ליה איבה.										!	◇
תרומה נמי הויא ליה איבה.										ז	◇
לא איכפת ליה. דאזיל יהיב ליה לכהן עם הארץ חבריה.										!	◇
ומאן תנא דחייש לאיבה										^	
רבי יוסי היא										!	◇
מפני מה הכל נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה - כדי שלא יהא כל אחד ואחד הולך ובונה במה לעצמו, ושורף פרה אדומה לעצמו.	דתנאי, אמר רבי יוסי:	■	■								◇
כמאן מקבלינן האידנא סהדותא מעם הארץ, כמאן - כרבי יוסי.	רב פפא:	■									◇
וניחוש לשאלה?										ז	◇
כלי חרס מציל על הכל, דבריי בית הלל	דתנן: [בית הלל]	◆	■	ז							◇
אינו מציל אלא על אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס.	בית שמאי:	◆	■	ז							◇
מפני מה?	אמרו להם בית הלל לבית שמאי:	^	ז								

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof
key-מקרא:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	חגיגה-חומר בקודש										
מפני שהוא טמא על גבי עם הארץ, ואין כלי טמא חוצץ.	מירא										כב.
והלא טיהרתם אוכלין ומשקין שבתוכן											כב.
כשטיהרנו אוכלין ומשקין שבתוכו - לעצמו טהרונו, אבל נטהר את הכלי שטהרתו לך ולו?											כב:
בושני מדבריכם, בית שמאי אפשר, אשה לשה בעריבה - אשה ועריבה טמאין שבעה ובצק טהור? לוגין מלא משקין, - לוגין טמא טומאת שבעה ומשקין טהורין?											כב:
נטפל לו תלמיד אחד מתלמידי בית שמאי, אמר לו: אומר לך טעמן של בית שמאי.											כב:
אמר לו: אמור.											כב:
כלי טמא חוצץ או - אינו חוצץ?											כב:
אינו חוצץ.											כב:
כלי של עם הארץ טמא או טהור?											כב:
טמא.											כב:
ואם אתה אומר לו טמא, כלום משגיח עליך? ולא עוד, אלא שאם אתה אומר לו טמא, אומר לך שלי טהור ושלך טמא, וזהו טעמן של בית שמאי.											כב:
מיד הלך רבי יהושע ונשתטח על קברי בית שמאי, אמר: נעניתי לכם עצמות בית שמאי, ומה סתומות שלכם כך - מפורשות על אחת כמה וכמה.											כב:
אמרו: כל ימיו הושחרו שיניו מפני תעניותיו.											כב:
קתני מיהת: לך ולו, אלמא: שאלין מינייהן											כב:
כי שילינן מינייהו - מטבלינן להו.											כב:
אי הכי ניהדרו להו בית הלל לבית שמאי: כי שאלין מינייהו מטבלינן להו											כב:
טמא מת בעי הזאה שלישי ושביעי, ומנא לשבעה יומי לא מושלי אינשי.											כב:
ואטבילה לא מהימנ?											כב:
נאמנין עמי הארץ על טהרת טבילת טמא מת											כב:
לא קשיא: הא - בגופו, הא - בכליו.											כב:
אידי ואידי בכליו, ולא קשיא הא - דאמר מעולם לא הטבילתי כלי בתוך כלי והא - דאמר הטבילתי אבל לא הטבילתי בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד.											כב:
נאמן עם הארץ לומר פירות לא הוכשרו, אבל אינו נאמן לומר פירות הוכשרו אבל לא נטמאו.											כב:
ואגופו מי מהימן?											כב:
חבר שבא להזות - מזין עליו מיד, עם הארץ שבא להזות - אין מזין עליו עד שיעשה בפנינו שלישי ושביעי											כב:
מתוך חומר שהחמרת עליו בתחילתו - הקלת עליו בסופו.											כב:
אחורים ותוך.											כב:
מאי אחורים ותוך?											כב:
כלי שננטמא אחוריו במשקין - אחוריו טמאין, תוכו ואוגו אונן וידיו - טהורין. נטמא תוכו - כולו טמא.											כב:
ובית הצביטה וכו'											כב:
מאי בית הצביטה?											כב:
מקום שצובטו. וכן הוא אומר (רות ב') ויצבט לה קלי.											כב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	חגיגה-חומר בקודש										
רבי אסי אמר רבי יוחנן:	מקום שנקיי הדעת צובעין.								!	◇	כב:
תני רב ביבי קמיה דרב נחמן:	כל הכלים אין להם אחורים ותוך, אחד קדשי המקדש ואחד קדשי הגבול.								■	◇	כב:
אמר ליה: [רב נחמן]	קדשי הגבול מאי נינהו - תרומה								⚡		כב:
והתנן:	אחורים ותוך ובית הצביטה לתרומה								⚡	◇	כב:
	דלמא לחולין שנעשו על טהרת הקודש קאמרת.								!	◇	כב:
[רב נחמן]	אדכרתן מילתא דאמר רבה בר אבוח: אחת עשרה מעלות שנו כאן שש ראשונות - בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש. אחרונות - לקודש. אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש.								■		כב:
	הנושא את המדרס נושא את התרומה אבל לא את הקודש.									■	כב: <
	קודש מאי טעמא לא									^	כב:
	משום מעשה שהיה.									!	כב: